

Steenstrup: Der er et Par Punkter, som jeg gerne vilde omtale. For det Første vil jeg spørge den ærede Finantsminister, om det Stempelpapir, der sælges, er for godt til under høje Brændselspriser at varme op med. Det vil ikke være den ærede Minister ubekendt, at der ofte fremkommer Klager over det stemplede Papirs Beskaffenhed, og jeg tror, at det er paa høie Tid, at man i Rigsdagen gjør opmærksom derpaa, thi det gaar saa vidt, at Papir, som koster 100, ja 1000 Rd. Arket, efter nogen Tids Forbrug er saa laset og opslidt, at man ikke kan bruge det til Forbønder, og at det endog knap kan bruges, naar det ligger stille. Det er let at se, hvilket umaadeligt Tab og hvilken Gene det kan medføre ved Eiendomsdokumenter, at man skal være ubsat for, at naar et Dokument blot bliver sendt et Par Mil frem og tilbage med Posten, er et saadant Skjøde eller lignende, der kan have kostet en 3—4000 Rd., ikke Andet end en Lap. Dette er maatte lidt stærkt malet, men det trænger ogsaa til at males godt. Jeg tror ikke, at det kan være nogen synderlig Udgift for Statskassen at mærke slikt ubrugeligt Stempelpapir, sælge det for nedsat Pris og stemple igjen. At opgive den Kapital, der staar i Papiret som Papir, kan virkelig ikke være noget synderligt Tab for Staten. — Der er et andet Punkt, som jeg vil tillade mig at omtale. Jeg har vel oftere fremhævet det her i Thinget, men da Ulemperne ikke ere afhjulpne, er jeg nødt til igjen at fremkomme dermed. Det angaar Postvesenet. Man ser ofte i Bladene en eller anden Institution faa lange rost, at man virkelig tror, at der ikke længere er Mangel derved. Denne Institution, som i lang Tid har havt Ord og Ros for at være en af de fortrinligste Institutioner i Landet, er ingenlunde allevegne til at rose. Den overordnede Postbestyrelse er navnlig med Hensyn til Verne Syd for Jyren i den Grad forfømmelig, at jeg kan sige, at det er til Almenhedens Ærme. Naar jeg skal fremhæve Exempler, saa ville de Herrer tro, at det er Eventyr, men det er dog Sandhed. Der blev for nogle Aar tilbage kontraheret mellem Finantsministeriet og et Selskab, der skulde lade et Dampskib fare paa Routen mellem Svendborg, Langeland og Wø. Denne Kontrakt har det, trods de forskellige Kommunalbestyrelvers gjentagne indstændige Anmodning om at faae at vide, hvorledes den løb, ikke været muligt for dem at blive bekendt med, og naar man gaar op i Kontorerne og gjør sig gode Bemærkninger med dem deroppe og spørger, om man ikke maa faae Noget at vide om denne Kontrakt, saa hedder det sig: nei, man kan ikke være bekendt at vise den. Altsaa, der er kontraheret af Finantsministeriet med et Dampskibsheberi paa en saadan Maade, at man ikke kan være bekendt at vise Publikum Indholdet af Kontrakten. Til Indholdet af denne mærkværdige Kontrakt hører ogsaa dette, at Wø i Stedet for

at faae sin Post hurtigere med Dampskib end tidligere med Seilskib, nu faar den meget langsomere, og medens man skulde tro, at der fra Kjøbenhavn til Wø og fra Wø til Kjøbenhavn var lige langt, er dette paa ingen Maade Tilfældet; den ene Vej er dobbelt saa lang som den anden, og det Samme er Tilfældet med Langeland. Posten fra Wø og Langeland ligger i Duale i Svendborg i et Døgn; Posten er altsaa 24 Timer længere om at komme herover end derover. Dette har nu den ærede Finantsminister været redbon til at søge afhjulpet, idet der efter Finantslovsforslaget er Udigt til, at der kan komme en dobbelt Diligence mellem Nyborg og Svendborg, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at dette ikke er nok. Naar der er daglig Dampskibsforbindelse mellem Langeland og Wø, saa er det vel haardt, at der, naar dette Dampskib, hvad der ifor hørt til Sædvane, gaar itu, sendes et Seilskib, som i Stedet for at gaa den lige Linie fra Svendborg til Wø, gaar den gamle Route i en Cirkel om ad Langeland. Nu vide de Herrer, at naar et Skib skal gaa i en Cirkel, saa maa Vinden være imod paa eet Sted, og dette har ført til, at man har faaet Posten 24 Timer efter. Altsaa Posten befordres hurtigere, naar Dampskibet er itu, og Seilskibet gaar direkte; men det varede dog et halvt Aar, inden Generalpostdirektionen kunde indse, at naar Dampskibet gik itu, maatte Posten sendes direkte. Jeg skulde med Fornøielse stemme for en bedre Postgaard i Kjøbenhavn, fordi jeg netop føler Trykket af, hvad det vil sige, at Postvesenet ikke er i Orden, men saalænge man i de fjernere Dele af Landet ser, at Ens lokale Forhold ikke tages i Betragtning, saalænge har man ikke Tilbøielighed til at gjøre store Beføstninger paa andre Steder. Jeg skal altsaa bede den høitærede Finantsminister om at tage i særlig Betragtning det omtalte Dampskibsheberi, der blandt Andet gaar saa vidt, at det slet ikke generer sig for at avertere, at Skibet gaar den og den Dag, og saa dog ikke lader det gaa denne Dag, men først den næste, og at avertere, at den og den Dag ligger Skibet stille og saa lade det ligge stille Dagen efter. Med andre Ord, Kontrakten er stipuleret saaledes, at Selskabet kan gjøre med Posten, hvad det vil. I Forjor blev der taget den Bestemmelse, at Dampskibet i Sommermaanederne mellem 2 og 5 Gange ugentlig skulde bevære Wøestjebing. Resultatet blev, at Dampskibet i Sommermaanederne anløb Wøestjebing den ene Uge een Gang og den anden Uge to Gange. Dette kan lade smaat i Rigsdagen, men for vedkommende Egn er det ikke Smaating. — Jeg skal ogsaa henlede Opmærksomheden paa en anden Omstændighed. Den Gang, den bekendte Stormflod indtraf i November, var der den Mærkværdighed, at medens Telegraferne paa andre Steder kunde sættes i Stand i 24 Timer eller to Dage, og paa Bornholm, saavidt jeg veed, i 5